IZVEDBENI SKLEP SVETA (EU) 2023/1552

z dne 25. julija 2023

o spremembi Izvedbenega sklepa Sveta (EU) 2017/784 glede trajanja dovoljenja za posebni ukrep, ki odstopa od členov 206 in 226 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost in ki ga je sprejela Italija, in njegovega področja uporabe

SVET EVROPSKE UNIJE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ([1]) in zlasti člena 395(1) Direktive,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Italiji je bilo z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2015/1401 ([2]) do 31. decembra 2017 dovoljeno, da zahteva, da javni organi davek na dodano vrednost, dolgovan za njim namenjene dobave, plačajo na ločen in blokiran bančni račun davčnih organov (v nadaljnjem besedilu: posebni ukrep). Posebni ukrep je pomenil odstopanje od členov 206 in 226 Direktive 2006/112/ES v zvezi s plačilom DDV in pravili o izdajanju računov.

(2) Z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2017/784 ([3]) je bilo Italiji dovoljeno, da posebni ukrep uporablja do 30. junija 2020, področje uporabe posebnega ukrepa pa je bilo razširjeno, da je vključevalo dobave nekaterim podjetjem, ki so pod nadzorom javnih organov, ter podjetjem, ki kotirajo na borzi in so vključena v indeks Financial Times Stock Exchange Milano Indice di Borsa (v nadaljnjem besedilu: FTSE MIB). Posebni ukrep je bil naknadno z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2020/1105 ([4]) podaljšan do 30. junija 2023.

(3) Italija je z dopisom, ki ga je Komisija evidentirala 26. septembra 2022, vložila zahtevo, da se dovoljenje za nadaljnjo uporabo posebnega ukrepa podaljša do 31. decembra 2026. Z dopisom, ki ga je Komisija evidentirala 8. maja 2023, je Italija vložila zahtevo, da se od 1. julija 2025 področje uporabe posebnega ukrepa omeji na dobave blaga in storitev javnim organom in nekaterim podjetjem, ki so pod nadzorom javnih organov.

(4) V skladu s členom 395(2), drugi pododstavek, Direktive 2006/112/ES je Komisija zahtevo Italije posredovala drugim državam članicam z dopisom z dne 11. maja 2023. Komisija je z dopisom z dne 12. maja 2023 uradno obvestila Italijo, da ima na voljo vse informacije, potrebne za presojo zahteve.

(5) Posebni ukrep je del svežnja ukrepov, ki jih je Italija uvedla za preprečevanje davčnih goljufij in utaj. Ta sveženj ukrepov, vključno z obveznostjo izdajanja elektronskih računov, kakor je bila dovoljena z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2018/593 ([5]), je nadomestil druge nadzorne ukrepe in italijanskim davčnim organom omogoča, da navzkrižno preverijo različne operacije, ki jih prijavljajo davčni zavezanci, in spremljajo njihova plačila DDV.

([1]) UL L 347, 11.12.2006, str. 1.
([2]) UL L 217, 18.8.2015, str. 7.
([3]) UL L 118, 6.5.2017, str. 17.
([4]) UL L 242, 28.7.2020, str. 4.
([5]) Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2018/593 z dne 16. aprila 2018 o dovoljenju Italijanski republiki, da uvede posebni ukrep, ki odstopa od členov 218 in 232 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 99, 19.4.2018, str. 14).

(6) Italija meni, da v okviru svežnja izvedenih ukrepov obvezno izdajanje elektronskih računov skrajša obdobje, ki ga davčni organi potrebujejo, da bi izvedeli za morebitno davčno goljufijo ali utajo. Vendar Italija obenem meni, da bi lahko bila ob odsotnosti mehanizma deljenega plačila, ki ga uvaja posebni ukrep, izterjava dolgovanih zneskov DDV od davčnih zavezancev vpletenih v davčne goljufije ali utaje po opravljenem navzkrižnem preverjanju nemogoča, če bi ti medtem postali plačilno nesposobni. Zato se je izkazalo, da je mehanizem deljenega plačila kot predhodni ukrep zelo učinkovit in dopolnjuje izdajanje elektronskih računov, pri katerem pa gre za naknadni ukrep.

(7) Italija se je večkrat zavezala, da si za obnovo posebnega ukrepa ne bo več prizadevala, ko bo sveženj ukrepov v celoti izveden. Vendar meni, da bi bilo treba posebni ukrep glede na njegovo učinkovitost in njegove sinergije z drugimi uporabljenimi ukrepi, zlasti z obveznim izdajanjem elektronskih računov, podaljšati, da se prepreči nazadovanje pri prizadevanjih za zmanjšanje skupne razlike med pričakovanimi prihodki iz DDV in dejansko pobranim zneskom v Italiji. Da pa bi Italija vendarle izpolnila svojo zavezo o postopni odpravi posebnega ukrepa, je svojo zahtevo spremenila tako, da je od 1. julija 2025 iz področja uporabe posebnega ukrepa izključila dobave blaga in storitev podjetjem, ki kotirajo in borzi in so vključena v FTSE MIB. Navedeni časovni okvir bo davčnim zavezancem, ki jih zadeva omejitev področja uporabe posebnega ukrepa, omogočil, da uvedejo ustrezne operativne prilagoditve. To bo italijanskim davčnim organom omogočilo tudi, da spremljajo učinkovitost posebnega ukrepa in ustrezno ocenijo morebitne alternativne ukrepe.

(8) Eden od učinkov posebnega ukrepa je, da dobavitelji, ki so davčni zavezanci, DDV, ki so ga plačali za dobavljene izdelke ali storitve, ne morejo izravnati z DDV, ki so ga prejeli od svojih strank. Ti dobavitelji so lahko ves čas v položaju upnika in bodo morda morali od davčninh organov zahtevati dejansko vračilo DDV, ki so ga plačali za dobavljene izdelke ali storitve. Po informacijah, ki jih je predložila Italija, so davčni zavezanci, ki izvajajo transakcije, za katere se uporablja posebni ukrep, prednostno upravičeni do prejetja plačila ustreznih dobropisov DDV, v mejah kreditnega limita, ki izhaja iz takih transakcij. Navedena praksa pomeni, da se zahteve za vračilo, povezane z posebnim ukrepom, obravnavajo prednostno med fazo predhodne preiskave in kadar so plačani zneski, dolgovani za neprednostna vračila.

(9) Zaprošeno nadaljnje podaljšanje dovoljenja za uporabo posebnega ukrepa bi moralo biti časovno omejeno, da se omogoči izvedba ocene primernosti in učinkovitosti posebnega ukrepa. Dovoljenje za uporabo posebnega ukrepa bi se torej moralo podaljšati do 30. junija 2026. To bi zagotovilo dovolj časa za oceno učinkovitosti ukrepov, ki jih Italija izvaja z namenom zmanjšanja davčnih utaj v zadevnih sektorjih.

(10) Da se zagotovi nujno nadaljnje ukrepanje v okviru posebnega ukrepa, zlasti pa, da se oceni učinek na vračila DDV davčnim zavezancem, ki jih zajema posebni ukrep, bi od Italije morali zahtevati, da Komisiji do septembra 2024 predloži poročilo. To poročilo bi moralo obravnavati splošno stanje vračil DDV davčnim zavezancem, zlasti pa povprečni čas, potreben za ta vračila, ter učinkovitost posebnega ukrepa in morebitnih drugih ukrepov, ki jih Italija izvaja z namenom zmanjšanja davčnih utaj v zadevnih sektorjih. To poročilo bi moralo vsebovati tudi seznam teh ukrepov, skupaj z datumom začetka njihove veljavnosti.

(11) Posebni ukrep je sorazmeren z želenimi cilji, saj je časovno omejen in zadeva le sektorje, ki so z vidika davčnih utaj zelo problematični. Poleg tega posebni ukrep ne ustvarja tveganja, da bi davčna utaja prešla na druge sektorje ali druge države članice.

(12) Posebni ukrep ne bo negativno vplival na skupni znesek davčnih prihodkov, zbranih v fazi končne potrošnje, in ne bo imel nobenega negativnega učinka na lastna sredstva Unije iz naslova DDV.

(13) Da se zagotovi doseganje ciljev posebnega ukrepa, vključno z neprekinjeno uporabo posebnega ukrepa, in da se zagotovi pravna varnost v zvezi z davčnim obdobjem, je primerno, da se odobri dovoljenje za podaljšanje posebnega ukrepa z učinkom od 1. julija 2023. Ker je Italija 26. septembra 2022 zahtevala, da se dovoljenje za posebni ukrep podaljša in da se pravna ureditev, določena v njenem nacionalnem pravu, od 1. julija 2023 še naprej uporabljala na podlagi Izvedbenega sklepa (EU) 2017/784, so legitimna pričakovanja zadevnih oseb ustrezno upoštevana.

(14) Izvedbeni sklep (EU) 2017/784 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2017/784 se spremeni:

(1) v členu 1 se črta tretja alinea;

(2) v členu 3, drugi odstavek, se datum „30. septembra 2021“ nadomesti z datumom „30. septembra 2024“;

(3) v členu 5 se datum „30. junija 2023“ nadomesti z datumom „30. junija 2026“.

Člen 2

Ta sklep začne učinkovati z dnem uradne obvestitve.

Člen 1, točka 1, pa se uporablja od 1. julija 2025.

Člen 3

Ta sklep je naslovljen na Italijansko republiko.

V Bruslju, 25. julija 2023

Za Svet
predsednik
L. PLANAS PUCHADES